

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: Global Holding, a.s.**, IČ: 273 19 237, se sídlem Biskupský dvůr 2095/8, 110 00 Praha 1 – Nové Město, zastoupené Auditorskou a daňovou kanceláří s.r.o., IČ: 649 39 090, se sídlem Husitská 344/63, 130 00 Praha 3, proti **žalovanému: Finančnímu úřadu pro Ústecký kraj**, sídlem Velká Hradební 61, 400 21 Ústí nad Labem, **v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,**

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žalobkyni **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek v částce 1.000,- Kč. Částka 1.000,- Kč bude žalobkyni vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se včas podanou žalobou dodanou do datové schránky soudu dne 28.11.2012 domáhala ochrany před nezákonným zásahem Finančního úřadu v Děčíně (dále jen „původní žalovaný“) spočívajícím v nepostoupení daňového spisu žalobkyně po změně místní příslušnosti správce daně, a to Finančnímu úřadu pro Prahu 1. V petitu uvedené žaloby navrhovala, aby soud vyslovil, že nepředání spisu žalobkyně, včetně výpisu z osobního daňového účtu, týkající se daní, které lze stanovit nebo vybrat a vymáhat, které neprovedl původní žalovaný, a to Finančnímu úřadu pro Prahu 1, je nezákonným zásahem. Dále navrhla, aby soud zakázal původnímu žalovanému, aby pokračoval v porušování práva žalobkyně a přikázal obnovit stav před zásahem tak, že původní žalovaný předá Finančnímu úřadu pro Prahu 1 spis žalobkyně, včetně výpisu z osobního daňového účtu, týkající se daní, které lze

stanovit nebo vybrat a vymáhat, ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku. Žalobkyně požadovala i náhradu nákladů řízení.

Žalobkyně následně podáním ze dne 6.3.2013, které bylo téhož dne dodáno do datové schránky zdejšího soudu, vzala podanou žalobu zpět, a to z důvodu pozdějšího chování původního žalovaného, neboť ze sdělení Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 3.12.2012, č.j. 13380/12-1500-505589, se žalobkyně dozvěděla, že původní žalovaný již vyhověl jeho zákonným povinnostem, neboť předmětný spis (včetně všech příloh) byl postoupen novému místně příslušnému správci daně, tj. Finančnímu úřadu pro Prahu 1. Žalobkyně v tomto podání zároveň žádala, aby jí soud přiznal náhradu nákladů řízení, neboť žaloba byla vzata zpět pro pozdější jednání původního žalovaného.

Vzhledem k tomu, že dne 1.1.2013 vstoupil v účinnost zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finanční správě“), musel se zdejší soud předně vypořádat s otázkou, který správní orgán v oblasti výkonu správy daní je žalovaným od 1.1.2013. Dle ustanovení § 19 odst. 1 zákona o finanční správě byly mimo jiné s účinností od 1.1.2013 zrušeny všechny finanční úřady zřízené podle zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o územních finančních orgánech“). V souladu s tímto ustanovením byl tudíž kromě jiného zrušen původní žalovaný, tj. Finanční úřad v Děčíně. V souladu s ustanovením § 20 odst. 2 zákona o finanční správě se územními finančními orgány, které jsou uvedeny v rozhodnutích vydaných při správě daní, rozumí orgány finanční správy, jež jsou příslušné od 1.1.2013 dle zákona o finanční správě.

Dle ustanovení § 1 odst. 2 zákona o finanční správě se jako orgány finanční správy s účinností od 1.1.2013 také zřídily finanční úřady, které jsou v soustavě správních orgánů pro výkon správy daní nejnižším článkem této soustavy. Nově zřízené finanční úřady vykonávají působnost na území vyššího územního samosprávného celku, jehož název je součástí názvu finančního úřadu. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí bylo vydáno uvedeným finančním úřadem, tj. úřadem, který v rámci úřadů zřízených dle zákona o územních finančních orgánech byl hierarchicky nejnižším článkem, je zjevné, že žalovaným s účinností od 1.1.2013 je finanční úřad zřízený dle zákona finanční správy, a to konkrétně Finanční úřad pro Ústecký kraj. Tento finanční úřad vykonává územní působnost v rozsahu územní působnosti zrušeného finančního úřadu (viz ustanovení § 8 odst. 2 zákona o finanční správě) a zároveň se též jedná o nejnižší článek nově zřízené soustavy orgánů finanční správy. V této souvislosti soud považuje za příléhavé zmínit, že z ustanovení § 10 odst. 1 písm. f) zákona o finanční správě ohledně věcné působnosti finančních úřadů vyplývá, že (toliko) finanční úřad vybírá a vymáhá peněžitá plnění, která uložily orgány finanční správy. V tomto směru se jedná o obdobnou pravomoc, kterou do 31.1.2012 vykonával uvedený finanční úřad v obvodu své územní působnosti. Předestřený závěr je současně podepřen i ustanovením § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), neboť dle tohoto ustanovení je nezpochybnitelné, že žalovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla, což v tomto konkrétním případě je Finanční úřad pro Ústecký kraj.

Vzhledem k tomu, že žalobkyně podáním ze dne 6.3.2013 vzala výslovně žalobu ze dne 28.11.2012 zpět, soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s.ř.s. řízení o ní zastavil.

Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle ustanovení § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění po 1.9.2011, rozhodl o vrácení soudního poplatku, jenž byl soudu uhrazen při podání žaloby ve výši 2.000,- Kč, toliko ve výši 1.000,- Kč, když podle citovaného ustanovení mj. platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20%, nejméně však o 1.000,- Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. V souladu s tímto ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že snížený poplatek bude žalobkyni vrácen z účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s.r.s. větu první, podle níž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. V daném případě soud ze spisového materiálu postoupeného původním žalovaným zjistil, že na základě žádosti žalobkyně ze dne 31.7.2012 vydal dne 20.8.2012 původní žalovaný podle ustanovení § 131 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) rozhodnutí o změně místní příslušnosti, č.j. 167483/12/178900506088, v němž stanovil, že dnem 21.10.2012 je místně příslušným správcem daně žalobkyně Finanční úřad pro Prahu 1. Přípisem ze dne 1.11.2012, č.j. 195295/12/178900506088, předal původní žalovaný spisový materiál žalobkyně Finančnímu úřadu pro Prahu 1. Dle přiložené dodejky došlo k podání poštovní zásilky dne 1.11.2012 a k převzetí zásilky ze strany Finančního úřadu pro Prahu 1 dne 5.11.2012. Dále je součástí spisového materiálu reakce Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 3.12.2012 na podnět na nečinnost původního žalovaného ze strany žalobkyně, který Finanční ředitelství v Ústí nad Labem obdrželo dne 30.10.2012, přičemž shledalo podnět neoprávněným, a proto ho podle ustanovení § 38 odst. 4 daňového řádu odložilo. Dále je součástí spisu i dožádání Finančního úřadu pro Prahu 1 ze dne 15.11.2012 původnímu žalovanému a dvě stížnosti žalobkyně ze dne 4.12.2012 adresované Finančnímu úřadu pro Prahu 1.

Ze shora uvedeného rozhodnutí o místní příslušnosti je patrné, že bylo vydáno vůči registrovanému daňovému subjektu podle ustanovení § 131 odst. 3 daňového řádu.

Podle ustanovení § 131 odst. 3 daňového řádu dojde-li ke změně podmínek pro určení místní příslušnosti správce daně, dosavadní příslušný správce daně na základě žádosti daňového subjektu, nebo z moci úřední stanoví rozhodnutím datum, k němuž přechází místní příslušnost na nového správce daně; proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

Podle ustanovení § 131 odst. 4 daňového řádu dnem uvedeným v rozhodnutí podle odstavce 3 přechází místní příslušnost na správce daně, který je nově příslušný. S účinností k tomuto dni vydá nově příslušný správce daně daňovému subjektu nové rozhodnutí o registraci, které nahrazuje rozhodnutí o registraci vydané původním správcem daně. Registrace k daním, ke kterým je daňový subjekt registrován, zůstává po této přeregistraci zachována k původnímu dni její účinnosti.

Podle ustanovení § 16 odst. 1 daňového řádu dojde-li ke změně místní příslušnosti, správce daně bezodkladně postoupí části spisu týkající se daní, které lze stanovit nebo vybrat a vymáhat, tomu správci daně, který je nově příslušný, a vyrozumí o tom bezodkladně daňový subjekt. Ve stejném rozsahu k této části spisu připojí i výpis z osobního daňového účtu daňového subjektu.

Podle ustanovení § 16 odst. 2 daňového řádu správu daní vykonává dosud příslušný správce daně do doby, než je daná část spisu postoupena nově příslušnému správci daně.

Podle Důvodové zprávy k § 131 daňového řádu odstavec 3 a 4 tohoto ustanovení stanoví konkrétní jednoznačný postup při tzv. “přeregistraci”, včetně koordinace činností mezi daňovým subjektem, původním a novým správcem daně, v případech, kdy dojde ke změně místní příslušnosti již zaregistrovaného daňového subjektu. Vymezení časového okamžiku změny místní příslušnosti v souladu s tímto ustanovením je pak v pozici lex specialis vůči obecné úpravě dle ustanovení § 13 a násl. daňového řádu, podle níž dochází ke změně místní příslušnosti okamžikem změny podmínek pro určení místní příslušnosti (změna adresy místa pobytu, sídla atd.). Podle Důvodové zprávy k § 16 daňového řádu toto ustanovení stanoví postup pro případ, že se změní místní příslušnost správce daně. Postoupení spisu novému správci daně, s připojeným výpisem z osobního daňového účtu daňového subjektu, provede dosavadní správce daně bez zbytečných průtahů a v co nejkratším čase. Do doby postoupení vykonává dosavadní správce daně příslušnou agendu dál tak, aby byl zajištěn princip kontinuity fungování veřejné správy. Změna místní příslušnosti u registrovaných daňových subjektů se řídí ustanovením § 131 odst. 3 a 4 daňového řádu. Dalším speciálním případem odlišného posouzení okamžiku, kdy přechází oprávnění ke správě daní na nově příslušného správce daně, obsahují ustanovení § 87 odst. 1 a § 119 odst. 5 daňového řádu. Ke stejným závěrům a specialitě ustanovením § 131 vůči § 16 daňového řádu dochází i Baxa, J., Dráb, O., Kainová, L., Lavický, L., Schillerová, A., Šimek, K., Žiškova, M.: Daňový řád. Komentář, Wolters Kluwer, Praha, 2011. Soud se s těmito závěry ztotožňuje a konstatuje, že v případě žalobkyně se rozhodování o změně místní příslušnosti řídilo speciální úpravou podle ustanovení § 131 odst. 3 a 4 daňového řádu.

Z uvedeného rozhodnutí o změně místní příslušnosti je patrné, že do 21.10.2012 vykonával správu daní žalobkyně původní žalovaný. Po tomto datu byl povinen postoupit spisový materiál novému správci daně, a to Finančnímu úřadu pro Prahu 1. Původní žalovaný vypravil spis dne 1.11.2012, tedy jedenáctý den po přechodu místní příslušnosti. V ustanovení § 131 odst. 3 daňového řádu sice absentuje stanovení lhůty k postoupení spisu, avšak správce daně je povinen postupovat bez zbytečných průtahů (viz ustanovení § 7 odst. 1 daňového řádu). V daném případě soud posoudil, že původní žalovaný nepochybil, pokud spis vypravil jedenáctý kalendářní den po změně místní příslušnosti, neboť uvedenou dobu lze shledat ještě za přiměřenou. Ostatně soud poznamenává, že sama žalobkyně považovala v žalobě za dostatečnou dobu delší, a to max. 14 dnů. Dále soud konstatuje, že v ustanovení § 131 daňového řádu rovněž absentuje povinnost vyrozumět daňový subjekt o postoupení spisu. Ten může informaci o doručení spisu zjistit dotazem u nového správce daně.

Vzhledem k tomuto závěru nelze přisvědčit žalobkyni, že zpětvzetí žaloby bylo z její strany učiněno pro pozdější chování původního žalovaného. V důsledku této skutečnosti lze uzavřít, že v tomto případě nebyla naplněna podmínka pro postup soudu dle ustanovení § 60 odst. 3 s.ř.s. věty druhé, kdy má návrhovateli proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení, vzal-li návrhovateli návrh (žalobu) zpět pro pozdější chování odpůrce. Jelikož má soud za to, že původní žalovaný se tvrzené nezákonnosti nedopustil a současně nedošlo ani k nezákonnému zásahu dle ustanovení § 82 s.ř.s., je evidentní, že žalobce v důsledku těchto okolností nemohl vzít žalobu zpět pro pozdější chování původního žalovaného. Z tohoto důvodu soud postupoval dle věty první ustanovení § 60 odst. 3 s.ř.s., a nikoliv dle věty druhé

tohoto odstavce, jak navrhovala žalobkyně, a proto žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 6. května 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová